

minen ja yhteistoiminta pelastaa vähävaraiset. Yhteistoimintaa maanviljelyskoneiden, sementin, karjan oston ja myynnin alalla pitäisi ruveta yhä enemmän ja enemmän harrastamaan. Hermannissa kyllä on paljon hyviä yhteistoiminnan harrastajia, on osuuskappoja, joka on mennyt hyvästi eteenpäin ja aina vähän väliä syntyy jonkinlainen uusi ajatus, että pitäisi nyt saada sitä tai tätä yritystä pystyyn.

Tässä keväällä rupeivat farmarit tuumimaan, että mitä olisi tehtävä perunain jalostamisen suhteen, että ne kelpaisivat hyvin markkinoille. En ollut kokouksessa, vaan ukot olivat päättäneet kutsua kaunti-agentin eli maanviljelysneuvojan tarkastamaan perunotansa. Hyviä olivat mallit olleet, joten hymyysin sieltä palattiin, ja pian alettiin ajella perunoita rautatiekaaroihin ja niin markkinoille lähetettiin.

Osastossamme on lähes kolmekymmentä jäsentä. Näytelmäseura on esittänyt kolme suurta kappaletta talven aikana, "Valpattro", "Erämaan ritarit" ja "Avioliiton varjopuoleet" ja useampia pieniä kappaleita lisäksi. Ihmeellistä sitkeyttä täältä vain löytyy, vaikka talvella tuskusi väliin niin, että tavallisessa öljylidyyssä ei valo pysynyt sammumatta, niin sittenkin siellä harjoituksissa oli melkein säännöllisesti kaikki. Täällä kuletaan harjoituksissa mallin ja kahdenkin pituuden matkan takaa, siksiäpä moni etäsempi luulee että tämä palkka on suurikin palkka, kun täällä on niin hyvinvoipa osasto, mutta asia ei ole niin. Palkkakunnan asutus ei liene 200 henkeä enempiä ja järjestyneitten rivessä on vain noin mitättömän pieni lauma. Mutta eihän se joukon suuruus mitään paljon merkitse, vaan se kun se on reipasta ja toiminnan väkeä. Pienikin joukko voi saada suuria aikaan kun vain ovat yksimielisiä ja hyvin järjestäytyneitä.

Parhaikaa on vireillä jonkinlainen hajotussuunnitelma osastossa. Jos aluejärjestölle lähetetty syytekirjelmä voidaan todistaa, niin enemmistö osastomme jäsenistöstä joutuu syytteenalaisiksi ja siis tuomittaviksi. Tämä on ensikerta kymmenen vuoden ajalla, jolloin noin hajottavaa hommaa olisi ollut käynnissä osastomme sisäisissä asioissa. Toivotaan kuitenkin että mitään suurempia rettelöitä ei tulla, sillä toden totta joukkomme ei ole suuri ennestäänkään, ja jos siitä nyt revitään pois osa sen parasta toimintavalmuutta niin jopa tuli avonaiseksi monta "jopla" osaston virolissa. Siis seurakkaa Hermannin uutisia että näet te tämänkin jutun lopun.

Mamie Sointu.

PALO, MINN.

Ne ovat olleet ja menneet nuo Vappu-juhlatkin, joita S. S. osastomme juhli sunnuntaina 30 p. huhtik. Toivoen meidän kannonvahdten pyhänä paremmin jättävän kantonsa ja saapua viettämään raatejain kansainvälistä voimannäyte-juhlaa. Ikävä kyllä vain pieni murto-osa olisiksi huolellinen että työläisenä suvaitsi saapua omaan juhlaansa.

Toukok. 7 p:nä oli meillä tilaisuus kuunnella Tuomisen puhetta. En ajokkaan hänen puhettaan refereerata, sanon vain teille hyvät ystävät ja kyllä miehet, että teitte itsellenne anteeksiantamattoman rikoksen kun ette runsaammoin saapuneet kuulemaan. Sillä hän selosti asioita omalla kokemuksellaan ja näkemällä Suomen luokkasodastakin. Aniharvoin saamme sellaisia tilaisuuksia.

On todella ihme miten meidän työläiset on lyöty sokeudella ja tietämättömyydellä, niinpä täällä meidänkin kylässä kun S. S. osastonkin jäsenmäärä lasketaan kymmenissä ja asukasluvuun nähden voitaisi kerrata

samalla määrällä sadolissa, ja kumminkin olemme kaikki täällä työn raatajia. Keskustellessa kyllä myöntävät olojen kalpaavan parannusta, mutta herra armlas varjelu siitä joukosta, joka noita parannuksia koettaa toiminnallaan saavuttaa.

Ottakaapa hyvät naiset huoleksenne oman lehtemme tarpeellisuus ja rientäkää tilaamaan Toveritar. Siitä saamme opettavaa lukemista ja kehittävämpiä kahvijuttuja entisten tilalle.

Joillakin palkkakunnilla näkyy, että polkamiehet tilaavat Toveritarta naistuttavilleen. Tuo tapa olisi kaunistaa täälläkin ottaa käytäntöön. Kuten tiedetään, ovat kotiseudun kuuluiset haluttua lukemista kaikkialla. Olisi vain enempi innokkaita kirjottajia, että saisimme niitä useammin silmällä. Tuokaapa siis toisetkin ajatuksianne paperille, eihän tässä toimessa ole erityistä palkkaa nauttavaa tupagaattoria. — Vanha.

PORTLAND ORE.

Naisjaoston ensimmäinen virallinen kokous pidettiin S. S. osaston talolla toukokuun 11 p. Puhetta johti Ida Riipinen kirjuriina oli Rosa Heikkinen.

Ensiksi luettiin Naisjaostolle laadittu säännöt, jotka olivat täydellisesti Kolmannen Kansainvälisen kanssa yhtäpitävät. Siis ne hyväksyttiin. Sitten valittiin 5 henkinen agitatsioin-komitea, johon tulivat valituiksi: Maria Routtu, Ida Riipinen, Tilda Korhonen, Helga Aho ja Anna Elo. Tämän komitean tehtäväksi tuli huolehtia oman ja vieraiden palkkakuntien Naisjaostojen yhteisistä asioista, kuin myös erittäinkin oman palkkakunnan naisten kehitystyön tekemisestä. Keskusteltiin, saako mainittuihin kokouksiin paitsi osaston jäseniä ottaa kaikki naiset osaa. Tulitiin siihen johtopäätökseen, että naisten kehittäminen kuuluu yhtä tärkeänä osaston kuin sen ulkopuolellakin oleville naisille. Siis tulkkaa naiset näihin kokouksiin sanomaan mielipiteenne asioista julkisesti. Nyt on siihen tilaisuus. Järjestäkäämme asiamme niin, että edes kaksi iltaa kuukaudessa saisimme tehdä työtä itsemme kehittämisen ja yhteisymmärryksen hyväksi. Keskustelukyömyksen alustaa seuraavassa kokouksessa Ida Riipinen, runon lausuu Rosa Helkkinen ja kertomuksen lukee Elmer Hirvo. Sitten seurasi ohjelman esitys. Ida Riipinen lyhyessä mutta sisältörikkaassa puheessaan toi esille naisten entistä ja nykyistä asemaa. Hänen puheeseen oltiin tyytyväisiä. Muun ohjelman esittäjä ei ollut syystä tai toisesta saapuvilla, joten ne täytyi sivuuttaa. Sen sijaan luettiin osa kommunistisen kansainväl. III:n kongressin teesestä ja päätöksistä. Ajan vähyuden tähden ei voitu paljoakaan niistä keskustella. Seuraavissa kokouksissa tehdään näistä tarkempaa selkoa. Innostusta ja harrastusta näytti tässä kokouksessa olleen kiltettävästi. Yhä suuremmalla innostuksella tehkäämme työtä saadaksemme joukkoon nekin naiset, jotka ovat joko henkisestä tai ruumiillisesta väsymyksestä jääneet syrjään ajatellen, että onhan niitä toisia, tekkööt ne työtä niin mielä tässä pääsen vähemmällä. Eri siskot hyvät, työväen kysymys ei ole meihin naisiinakaan nähden minun eikä sinun yksilökysymys eikä yksilöpyyteitä. Se on meidän kaikkien asia. Tehdään se mikä voidaan arvelematta, että minä olen niin ja niin paljon tehnyt. Me emme voi hyvä tehdä koskaan liikaa.

Toverillisiin tervehdyksiin. H. A.

Naisten kehitysseuran kokouksessa toukok. 25 päivänä käsiteltiin seuraavia asioita. Valittiin puheenjohtajaksi Roosa Heikkinen, pöytäkirjuriksi Anna Elo. Tehtiin muutamia

kysymyksiä seuran toiminnasta joka kartanolla Saaren hevonen oli, oli kieltänyt ajamasta kovaa kun hevonen oli heti alusta mennyt tavallaista lujemmin. Ojala pahaa aavistaen lähti heidän jälkeen ja niin löysikin Mrs Saaren keskitteltä istuvassa asennossa ja Mr Saaren tienvierestä. Ojala oli nostanut ylös Mrs Saaren ja lähtenyt taluttamaan kotia kohti. Saari itse ei loukkaantunut, joten hän oli mukana. Kävelyään noin puoli mailia heidän kanssaan ja kun ei mitään hätää näyttänyt olevan palasi Ojala takaisin, vaan jonkun matkan kävelyään oli Mrs Saari pyytänyt päästä levähtämään ja istunut tien viereen, jossa meni heti taannoksiin. Toisen päivän iltana hän kuoli tuntuolhinsa tulematta St. Elizabethin sairaalassa, Yakimassa. Mitään erityistä tutkimusta ei ole pidetty tapauksen johdosta. Lääkärin lausunnon mukaan, kuoli toveritar Saari aivotärähdykseen. Toveritar Saari haudattiin Yakiman hautausmaahan Mr Saaren toimesta oli pappi tekemässä viimeisen palveluksen poismuuttaneelle raatajaiskollemme.

Mr Saaren selityksen mukaan tapahtui papin kutsuminen haudalle siksi kun siihen lapsuudesta asti on totuttu.

Olemme mielestäni joskus epäjohtonmukaisia miekkoja — ehkä noin vaan huomaamattamme. Yhtä hyvin voisimme noudattaa kaikkia muitakin seremonioita, joita kirkko tarjoaa, kastatamme lapsemme, laitamme rippikouluun, ehtoollispöytäin. Pidämme vihkimenot, hautausmenot, messut, pyhitämme pitkänperjantain, laulamme adventtina "hoosiannaa" — nehin kaikki ovat lapsuuden muistoja ja tapoja. Näitä tapoja noudattaessamme raa haamme matkassamme vanhaa kalleutta, jonkalaiset muuten museoon jättämme, pönkitämme sitä, jolta julkisesti pönkiä pois potkimme — jatkamme kaunista vaihetta vaikka sydämemme ei ole enää mukana. Uusia tulokkaita on harva se päivä. Hämällä osti talon ja 5 eekkeriä maata aivan Tietonin kaupungista. Tervetuloa vaan! Mrs Nelson Wapatoista osti myöskin 10 eekkerin hedelmätarhan \$9,500 hinnasta. Lausumme Nelsonin tervetulleiksi.

Nyt meitä onkin jo täällä aikamoinen sakk — on kristittyjä, on i w. w. läisiä ja sosialisteja, on kapitalisteja ainakin he itse niin luulevat, vaan sanon, että ei sammakosta tule härkää).

M. J.

SAWYER, SASK.

Kesä on taas saapunut luoksemme vaan mitä on se tuontu tullessaan. Tuontu vapauden raataa aamusta iltaan hyvässä toivossa taas sykyyn sadoista.

Osastomme naiset perustivat ompeluseuran osaston yhteyteen. Ensimmäinen kokous oli J. Perälän asunnolla 30 päivä huhtikuuta. Kovin laimealta näytti ainakin alku, koska pa enin osa naisista oli kunnioittanut kokoustamme pois ololaa. Koetetaanpa ottaa se oikein sydämen asiaksi.

Venäjän nälänhätäläisten hyväksi oli osastolla kori-iltamat. Koreilla tuli \$34.00. Keräyslistat ovat myös ulkona, joilla on kuulojeni mukaan koko paljon tullut. Ei ole vielä tilletty. Apuna se on sekin.

Väkeäkin on lisääntynyt palkkakunnallemme, nim. Mrs ja Mr Hillille oli syntynyt tyttö ja olihin kal ilosanoma heille itselleen.

H. S.

HANNAN Yhdistyneitten Suomalaisen ompeluseuran kokoukset ovat joka torstai-iltana, klo 8. Kokouksien jälestä vanhanmaan tanssit. Kahvia. Osolte: Box 33, Hanna, Wyo.

HOQUIAMIN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla, Ahjolassa, joka torstai, kello 2 j.p.p. Osote: 315—10th St., Hoquiam, Wash.

KENT. WASH.

Kylvöjä isännät tekevät kovalla kilireällä ja emännät häärää askareittensa kanssa, tehden pitkiä päiviä väsymättä. Elämän kurjuus se on, joka panee tekemään vaikka yötä ja päivää ja lakkoa eivät ne vain tekevä näy.

Entinen mrs. Orni on saanut sähkösanoman, että hänen ainoa polkansa on kuollut. Hän oli liittynyt Yhdysvaltain armeijaan, jossa palvellessaan sai kuulua päähänsä, jonka tähden oli kolme kertaa leikattu, joka lopetti nuoren miehen elämän. Tässäkin on yksi kapitalistin uhri. Siinä meni äidin turva. Hän oli vielä nuori, kahdeksantoista vuotta vanha. Niin menevät köyhään lapset. Koska koittaa parempi aika ja koska löydään alas sortovalta ja suuri raskas taakka meidän työläisten hartailta.

Pappikin käväsi kirkossa sunnuntaina 14 päivä jakamassa sanan riekkaa lampaillensa. Vähän kuului olleen enään lampaista. Mihinkä lienevät kadonneet, punaisten tai valkoisten joukkoon?

Kärsivä äiti.

TIETON, WASH.

Tapaturmaisen kuoleman kautta menetimme toveritar Sofia Saaren Mrs ja Mr Saari olivat menossa kotilinsa yöllä puoli 12 aikana toveri Pöntisen tervetullisajokkerekereistä. Saaren oman kertomuksen mukaan hevonen lähti laukkaamaan eikä hän voinut hiljentää kun ohjaket menivät polkki. Tämän jälkeen hän hypäsi hevosen selkään vaan oli sieltä pian pudonnut. Silloin Mrs Saari oli ollut vielä kärryissä. Ojala, jon-